

قطعنامه تشکلهای و نهادهای مستقل کارگری

به مناسبت اول ماه مه ۲۰۱۵ - ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

یکشنبه ۰۶ اردیبهشت ۱۳۹۴

زنده باد اتحاد و همبستگی جهانی کارگران، همبسته تر باد اتحاد کارگران، معلمان، پرستاران و نهادها و تشکلهای مستقل کارگری، پیش بسوی اعتراضات متحدانه و سراسری برای پایان دادن به ستم معیشتی. این فراخوان ما تشکلهای و نهادهای مستقل کارگری به مناسبت اول ماه مه به عموم مردم زحمتکش ایران است.

ما امروز در حالی به مناسبت روز جهانی کارگر دست در دست هم نهاده ایم که بیش از هر زمان دیگری، جنبش عظیم و یکپارچه ای از کارگران، معلمان، پرستاران و دیگر توده های زحمتکش مردم ایران بر سر معیشت و پایان دادن به فقر و فلاکت در حال شکل گیری است.

وقوع دهها اعتصاب کارگری در جای جای کشور، تجمعات بی وقفه معلمان، اعتراضات متحدانه پرستاران و گسترش مبارزات کارگران از همراهی خانواده های کارگری در اعتراضات گرفته، تا طومار نویسی و تجمع در مقابل مجلس و وزارت کار و اعتراضات در صنایع کلیدی همچون صنایع پتروشیمی و معادن و خودرو سازیها که بطور روزمره ای در جریان هستند، همگی تنها گوشه هایی از بروز عینی این جنبش اجتماعی است که میرود با خلق صحنه های قدرتمندی از اعتراضات متحدانه و سراسری، بساط تحمیل بی حقوقی مطلق و ستم معیشتی بر میلیونها خانواده کارگری را به چالشی تعیین کننده بکشاند.

این جنبش در شرایطی هر روزه ابعاد گسترده تری به خود میگیرد که سرمایه داری حاکم بر ایران، چنان غرق در چپاولگری و کشمکش بر سر سهم خواهی از غارت دسترنج ما کارگران و زحمتکشان است که نه می تواند و نه می خواهد نقطه پایانی بر وضعیت مشقت بار موجود بگذارد. به همین دلیل نیز هست که با تصویب حداقل مزد ۷۱۲ هزار تومانی، تعیین چنین مزد تحقیر آمیزی را بی شرمانه به ما کارگران تبریک میگویند و سبانه تر از آن، با عدم پرداخت بموقع همین مزد، تداوم قطع سوبسیدها، افزایش هر روزه قیمتها، آزاد سازی قیمت نان و اعمال ۹ درصد ارزش افزوده بر مایحتاج زندگی، دست به غارت و چپاول بی رحمانه ای از این دستمزد ناچیز و خفت بار میزنند و با سرکوب بر حق ترین اعتراضات کارگری، محاکمه دسته جمعی کارگران معترض و محکوم کردن آنان به شلاق و زندانهای طویل المدت در صدد به تمکین واداشتن طبقه کارگر ایران به وضعیت موجود و شرایطی مصیبت بارتر از این هستند.

بدون تردید تحمیل فقر و فلاکت روز افزون بر میلیونها خانواده کارگری و سیاست تشدید سرکوب اعتراضات کارگری، نه تنها مفری برای سرمایه داری حاکم بر ایران نخواهد داشت بلکه ما کارگران و عموم مردم زحمتکش ایران را به مصافی تعیین کننده با وضعیت موجود خواهد کشاند و دیری نخواهد پایید که خشم در حال فوران ما کارگران و مردم زحمتکش ایران از اینهمه بی حقوقی، سرکوب و استیصال و درماندگی برای گذران زندگی، زمین را بر زیر پای عاملین و مسببین چنین وضعیتی داغ خواهد کرد. لذا ما امضا کنندگان این قطعنامه با هشدار نسبت به تداوم سیاست تحمیل فقر و فلاکت و تشدید کم سابقه سرکوب اعتراضات کارگری و اعلام انزجار از تداوم چنین سیاستهایی، خواستهای خود را به شرح زیر اعلام و مصرانه بر تحقق آنها پای می فشاریم.

۱- ما با محکوم کردن تعیین حداقل مزد ۷۱۲ هزار تومانی که با خیمه شب بازی دولت، کارفرمایان، نماینده های دست ساز کارگری و فضا سازی ریاکارانه رسانه های رسمی و حکومتی بر طبقه کارگر تحمیل شد، مصرانه خواهان تجدید نظر فوری در حداقل مزد مصوب و افزایش آن به سه میلیون تومان بر اساس سبد هزینه ی مطابق با استانداردهای زندگی امروزی هستیم.

۲- ما با حمایت قاطعانه از اعتراضات بر حق و بی وقفه معلمان و پرستاران، یگانه راه حل پایان دادن به ستم معیشتی موجود را اتحاد و یکپارچگی مبارزات عموم مردم زحمتکش ایران و بروز بیش از پیش آن به مثابه یک جنبش اجتماعی و سراسری میدانیم و خواهان تحقق فوری همه مطالبات معلمان و پرستاران هستیم.

۳- ما تلاشهای دولت و خانه کارگر برای تحمیل تشکلهای فرمایشی بر طبقه کارگر ایران را که از بالا و به شکل سازماندهی شده ای از طریق ایجاد انجمنهای صنفی و اتحادیه های دست ساز به پیش برده میشود قویا محکوم میکنیم و با فراخوان به کارگران در محیطهای کار برای برپائی سندیکاهای، شوراهای و تشکلهای مستقل کارگری، خواهان پایان دادن به هر گونه ممنوعیت و محدودیتی در ایجاد این تشکلهای بدون دخالت دولت و کارفرمایان هستیم.

۴- ما هرگونه سرکوب اعتراضات کارگری و مردمی، اعدامهای گسترده، صدور احکام شنیع شلاق و زندانهای طویل المدت بر علیه کارگران معترض و تحمیل شرایط غیر انسانی بر فعالین کارگری در بند و دیگر زندانیان را قویا محکوم میکنیم و خواهان توقف فوری اعدامها، لغو مجازات اعدام و شلاق از قوانین قضائی کشور، آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه کارگران و زندانیان سیاسی و توقف پیگردهای قضایی بر علیه آنان هستیم.

۵- آزادی بی قید و شرط اعتصاب، اعتراض، راهپیمائی، تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات باید به عنوان حقوق مسلم و خدشه ناپذیر اجتماعی کارگران و عموم مردم ایران به رسمیت شناخته شوند.

۶- دستمزدهای معوقه کارگران باید فوراً و بی هیچ عذر و بهانه ای پرداخت و تاخیر در پرداخت مزد به مثابه یک جرم قابل تعقیب قضائی به قانون تبدیل گردد و خسارت ناشی از آن به کارگران پرداخت شود.

۷- ما خواهان تامین امنیت شغلی، بر چیده شدن قراردادهای اسارت بار موقت و سفید امضا، حذف شرکتهای تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل از کارگاههای کوچک تا کارگران مناطق آزاد تحت پوشش کامل قانون کار و اجرای فوری بیمه کارگران ساختمانی هستیم.

۸- ما تصویب هر گونه قوانین ضد کارگری تحت هر عنوان و مصوبه ای را قویا محکوم میکنیم و با تاکید بر وجود مواد ضد کارگری در قانون کار موجود، خواهان تغییر آن با دخالت نماینده های واقعی کارگران هستیم.

۹- ما گسترش روز افزون سوانح شغلی منجر به فوت و جرح را ناشی از زیاده خواهی و سود جوئی کارفرمایان و نتیجه سرکوب و پایمال شدن بدیهی ترین حقوق انسانی و اجتماعی کارگران میدانیم و خواهان اعمال فوری بالاترین استانداردهای ایمنی در محیطهای کار هستیم.

۱۰- اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای باید متوقف گردد و تمامی کسانی که بیکار شده و یا به سن اشتغال رسیده اند باید تا زمان اشتغال به کار از بیمه بیکاری متناسب با یک زندگی مطابق با استانداردهای امروزی برخوردار شوند.

۱۱- کلیه قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان فوراً لغو و برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی باید به رسمیت شناخته شود.

۱۲- ما خواهان برخورداری تمامی بازنشستگان از یک زندگی مرفه و رفع هرگونه تبعیض و نابرابری در پرداخت مستمری و حقوق و مزایای بازنشستگان هستیم و با تاکید بر اجرای بهداشت و درمان رایگان به عنوان یکی از حقوق اساسی مردم ایران به مثابه یکی از وظایف اصلی دولت، خواهان باز پس گیری طرح ادغام صندوق تامین اجتماعی در بیمه سلامت همگانی، محاکمه علنی و فوری غارتگران این صندوق و سپردن اختیار آن به دست نماینده های منتخب مجامع عمومی کارگران شاغل و بازنشسته بدون هر گونه اعمال نفوذی از سوی دولت و کارفرمایان هستیم.

۱۳- هرگونه کار کودکان مطلقاً باید لغو و آنان می باید از تامین اجتماعی کامل، امکانات آموزشی رفاهی و بهداشتی یکسان و رایگان جدا از جنسیت، موقعیت اقتصادی و اجتماعی خانوادگی و وابستگی های ملی، نژادی و مذهبی برخوردار شوند.

۱۴- ما خواهان رفع هرگونه تبعیض از کارگران مهاجر افغانی و سایر ملیتها در ایران، توقف فوری اخراج آنان و اعطای حقوق شهروندی به این دسته از هم طبقه ای های خود هستیم.

۱۵- ما با تاکید بر ماهیت استثمارگرایانه نظام سرمایه داری در همه جای دنیا و قدردانی از حمایت تمامی سازمانهای کارگری جهان از مبارزات کارگران ایران، پشتیبانی خود را از اعتراضات کارگری در سرتاسر جهان اعلام میداریم و بر همبستگی بین المللی کارگران تاکید می کنیم.

۱۶- ما با محکوم کردن جنگ و جنایت و گسترش هر روزه آن در منطقه خاورمیانه، پیش آمدن این وضعیت هولناک و عروج بی سابقه جریانات تروریستی و سیاست وحشت آفرینی در کشورهای این منطقه را حاصل بن بست مناسبات سرمایه داری در پاسخ به نیازهای بشر امروز و سیاستهای ضد انسانی دول غرب و منطقه میدانیم و با فراخوان به کارگران و مردم آزادیخواه در سرتاسر جهان برای اعتراض به جنگ و ویرانگری در منطقه خاورمیانه، خواهان توقف فوری آن هستیم.

۱۷- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی گردد .

اسامی تشکلهای و نهادهای کارگری امضا کننده قطعنامه به ترتیب حروف الفبا:

۱- اتحادیه آزاد کارگران ایران

۲- انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

۳- سندیکای کارگران نیشکر هفته تپه

۴- سندیکای کارگران نقاش استان البرز

۵- کانون مدافعان حقوق کارگر

۶- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری

۷- کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری